

ՊԱՍԵԱՑԱՂԱԿԻՒԹԻ

Ա.Ի.Ե.Տ.Ա.Բ.Ե.Ր

Հ Ա Յ Ա Ս Ա Ն Ե Ա Յ Յ

ԱԶԳԱՅԻՆՓ, ԲԱՐՈՅԱԿԱՆՓ ԵՒ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆՓ

ԱԴՐԱԿԱՆ ՈՒՍՄՈՒՆՓԸ ՈՐՔԱՆ ԵԽ ԽՆՉՊԵՍ ՊԻՏԻ ԼԵՆԻ.

Արոպայի յառաջագէմ աղքաց մէջ
սովորական դարձած մեծ խնդիր-
ներէն մէկն ալ այս է թէ արդեօք
կանանց ալ հարկաւոր է սովորիլ
այս ամենայն ուստունքն ու գիտութիւններն
որ էրիկմարդիկ կսովրին. Ոմանք կըսեն թէ
հարկաւոր է, եւ ոմանք կսովրեն թէ ոչ. բայց
երկու կողմի վիճաբանողներուն առջեւն ալ
այնպիսի գժուարութիւններ կենն որ խըն-
դիրը՝ ինչպէս մինչեւ ցայժմ անլուծանելի
մնացած է, այսուհետեւ ալ անորոշ մնալու
կերեւնայ. Մեր միտքը ամենեւն այն չէ
որ այս ծանր խնդրոյն մէջ մտնեմք. հա-
պա որովհետեւ մեր աղքն ալ սկսեր է հաս-
կընալ թէ հարկաւոր բան է աղջկանց ալ ու-
տում սովորիլը, տեսնեմք թէ այս ուսումը որ-
քան պէտք է լինի, եւ ինչ կերպով պիտի
սովորեցուի:

Ֆենելոնին «Դաստիարակութիւն աղջկանց»
անունով գերազանց գիրքը կարդացողները
կտեսնեն որ այն պատկառելի ու իմաստուն
անձը գանգատ կընէ որ «Ընդհանրապէս ա-
«մէն մարդ միտքը գրած է թէ աղջկանց
«գիտութիւն կամ ուսում սովորեցընելը հար-
«կաւոր բան չէ . . . Աղջիկ լաղոց համար
«կըսուի թէ ինչ պէտք է որ անոնք գիտուն
«լինին. հետաքրքրութիւնը զիրենքը թեթե-
«ւամիս ու պարծենկոտ կընէ. աղջիկ տղան
«բաւական է որ կարենայ օր մը իր տունը
«կառավարել, ու առանց ինելք բանեցընելու
«էրկանը հնազանդիլ . . . եւ այսպէս իրա-
«ւունք կհամարին կոյր զկուրայն թողուլ աղ-
«ջիկ տղայքը իրենց տգէտ ու անխոհեմ
«մարց առաջնորդութեանը . . . Յետոյ կըսէ.
«Այս իրաւ է որ վախնալու է ծաղրական ի-
«մաստուհիներ հանելէն. վասն զի սովորա-

« բար կնիկմարդիկ էրիկմարդկանցմէ աւելի
և տկարամիտ ու հետաքրքիր կլինին . . . ուստի
ո պէտք չէ սովորեցընել նոյս այնպիսի գի-
ւ առութիւններ որով կարենան գոռողանալ . . .
« բայց ո՞րչափ որ տկար են կանայք, այնչափ
ո ալ զօրանալու կարօտ են . . . Ասոր տարա-
« կոյս չկայ որ կանանց գէշ դաստիարակու-
« թիւնը՝ արանց անկրթութենէն աւելի վնա-
« սակար է . բայց շատ ու շատ հարկաւոր է
« որ աղջիկ տղայք աղջէկ կրթուին » :

Այս խօսքերուն ճշմարտութեանը ամենե-
ւին տարակոյս չինելով, եւս առաւել մեր
աղդին աղջկանցը համար պէտք է ըսեմք թէ
հիմակուան ժամանակս ամենահարկաւոր է
նոյս գոնէ այնքան ուսում առնուլ որ մըտ-
քերնին լուսաւորուի, սրտերնին կրթուի, ու
կարող լինին ըստ ժամանակին բարի կրթու-
թիւն մը տալ իրենց զաւակացը, եւս եւ
այժմու աղդային ընկերութեանց մէջ ամօ-
թով չմնալ :

Թէպէտեւ դժուար է օրիորդական ուս-
մանց չափ մը եւ աստիճան մը որոշել, եւ
ըսել թէ մինչեւ այս ուսմունքը պէտք է սովո-
րին եւ ոչ աւելի, բայց մեք փորձեմք այն-
պիսի չափ մը որոշել որ հարկաւոր եղածէն
ոչ պակաս երեւայ՝ ոչ աւելի :

Ինչպէս որ մանչ ողոց դաստիարակու-
թեան՝ այսպէս ալ աղջկանց տրուելու ուս-
մանցը մէջ այնպիսի ուսմունքներ կան որ
ամէն մարդու հարկաւոր են, կան որ աւելի
մանչերուն հարկաւոր են քան թէ աղջկանց,
կան ալ որ աւելի աղջկանց հարկաւոր են՝ քան
թէ մանչերու: Ամէն մարդու հարկաւոր ճանչ-
ցուած ուսմունքը ասոնք են. աղդային լե-
զուն՝ կարդալ, գրել, հասկընալ. քրիստո-
նէական վարդապետութիւն՝ հանդերձ հա-
մառօտ պատմութեամբ սուրբ գրոց եւ ե-
կեղեցական պատմութեան. աշխարհագրու-
թիւն համառօտ. համառօտ ընդհանուր եւ
աղդային պատմութիւն. սկզբունք թուաբա-
նութեան: Անտարակոյս պէտք է որ ասոնք
աղջիկներն ալ սովորին, որպէս զի գիտնան
իրենց հաւատքը եւ քրիստոնէական պարտ-
քերը, իրենց աղդին եւ ուրիշ աղդաց պատ-
մութիւնը, աշխարհիս մեծամեծ տէրու-
թեանց ու մայրաքաղաքաց վրայ գիտնալու
բաները, եւ իրենց տանը հաշիւները ճիշդ-
բոնելու չափ թուաբանութիւն:

Ասոնցմէ ետքը կուգան, — ուստի եւ մեր
կարծեօքը հարկաւոր չեն ամէն հայ աղջ-
կան, — գաղղիարէն եւ ուսերէն լեզուները,

եւ երաժշտութիւն, այսինքն երգեցողութիւն
եւ գաշնակ: Գաղղիարէնը հարկաւոր է Ռու-
սաստանի մէջ այն աղջկանց որ Ռուսաց վերին
դաս ըստած աղդատիմներուն հետ կտե-
նուին, վասն զի Ռուսաց մէջ ալ միայն այն գա-
տու կանայքը գիտեն եւ կիսուին գաղղիարէն:
Չափաւոր ուսուերէնը հարկաւոր է այն աղջ-
կանց միայն՝ իբրեւ տէրութեան լեզուն, ո-
րոց ծնողացը վիճակէն կգուշակուի որ ատե-
նով քաղաքական կամ զինուորական պաշտօ-
նատէրներու հետ յարաքերութիւն կրնան ու-
նենալ: Իսկ երաժշտութիւնը կարելի է ըսել
որ հարկաւոր եւ օգտակար է միայն հարուստ
եւ միջակ վիճակի աղջկանց. եւ աղջանե-
րուն ոչ միայն անօգուտ, այլ գուցէ եւ վնա-
սակար, վասն զի պատճառ է աւելորդ ծախ-
քի եւ ժամանակ կորսընցընելու:

Իսկ այն բաներն որ միայն աղջկանց եւ
ամէն աղջկանց հարկաւոր են՝ ասոնք են.
կար կարել, ասզնեգործութիւն ընել, մնա-
կան մնանեսութիւն, եւ մասնաւորապէս՝ կե-
րակրեղէն ու պաշար պատրաստելու կերպե-
րը: Վասն զի ասոնք կանանց վիճակին առա-
ջին պահանջած կատարելութիւններն են, եւ
ասոնցմով պիտի լինին նոքա տանտիկին ըսուե-
լու արժանի:

Կմնայ տեսնել թէ բարեկարգ դպրոցի մը
մէջ ինչ կերպով եւ ինչ ոճով պիտի սովորին
աղջկունք այս ամենայն ուսմունքները:

Եթէ այժմու ժամանակիս յայտնի ճըշ-
մարտութիւններէն մէկն այս է թէ մանչ
ողոց անգամ դաստիարակութիւնն աւելի
գործնական պիտի լինի՝ քան թէ տեսական,
եւս առաւել աղջկանցը պէտք է հեռու մնայ
ամէն տեսակ բարակ ու խորունկ՝ եւ անօգուտ
տեղը միտք յոգնեցնող ուսմունքներէ: —
Եւրոպացիք այս գիտնալով՝ աղջկանց գըպ-
րատուններուն համար յատուկ առանձին դա-
ստիարակներ համարակած են, որոց գըլ-
իսաւոր կատարելութիւնն է համառօտաւթիւն
հանդերձ պարզութեամբ, եւ ո՞րչափ որ կա-
րելի է՝ օգտակարին հետ զուարձալին խառ-
նելլ: Ուստի եւ մեր աղդային օրիորդական
գպրոցներուն համար անպատճառ հարկաւոր
են կրօնական, պատմական, աշխարհագրա-
կան եւ թուաբանական ուսմանց մասնաւոր
գաստերակներ, անոնցմէ զատ՝ մնական
տնտեսութեան սկզբունք, եւ կերակրեղէն ու
պաշար պատրաստելու գործնական կրթու-
թիւն:

Եւրոպայի մէջ շատ տեղ կան այնպիսի

դպրոցներ՝ ուր աղջկունք, մըջափ ալ հարստաց լինին՝ կարգաւ օգնութիւն կընեն վարպետ խոհակերի մը, եւ այն վարպետուհին կամբիցընէ նոցա թէ ինչ կերպով պատրաստելու է այս կամ այն թթուն (բուշին), այս կամ այն անուշը (րէշէլլ), քաղցրաւենին, այս կամ այն չիրը՝ այսինքն չորցուցած պրտուղը, եւ այլն։ Ասոնցմէ պէտք է օրինակ առնուն նաեւ մեր օրիորդական գպրոցներուն կառավարիչները, եւ բաւական չհամարին միայն ուսմունքը, լեզուներն ու երաժշտու-

թիւնը, որ շատ անդամ աղջիկ աղոց թեթեւամառներիւնն ու գոռզութիւնը աւելցընէլն զատ օգուտ մը չունին։

Ամէն միջոց իւր վախճանովն է գովկելի. ապա ուրեմն եթէ աղջկանց դաստիարակութեան վախճանն է բարեկիրթ մայրեր ու գիտուն եւ խոհեմ տանտիկիններ պատրաստել աղքիս, հարկաւ այնպիսի միջոցներ, ոճեր, դիւրութիւններ ձեռք առնելու է որ շիտակ այն վախճանին առաջնորդեն ու հացընեն։

Բ Ո Ւ Լ Դ Ա Ր Ք

Բուլղար ըսուած աղջը Սլաւեան ժողովուրդներէն մէկն է. խիստ հին ժամանակները կովկաս լերանց կողմերը կբնակի եղեր, յետոյ զնացեր է գէպ ի արեւմտեան հիւսիս, ու Վոլկա գետին քովերը բնակեր է մինչեւ Քրիստոսէ 500 տարի ետքը. Մեր քերթողահայրը Մովսէս Խորենացին թերեւս առաջին հեղինակն է որ այս աղդին վրայ յիշատակութիւն կընէ հինգերորդ գարուն մէջ. եւ նորա պատմածին նայելով՝ Բուլղարներուն մէկ մասը մեր Արտաշէս թագաւորին ատենը եկեր Հայաստանի կող ըսուած գաւառը բնակեր է: Եօթներորդ գարուն մէջ Վոլկային քովէն ելան Բուլղարները, գէպ ի հարաւ փոխադրուեցան. առաջ Խրիմու մէջ կեցան, յետոյ Դամուք (Դումա) գետէն անդին անցան, ու Սեւ ծովուն եղերքը՝ հին ատենը Միւսիսա՛ եւ յետոյ Բուլղարիա ըսուած երկիրը բունեցին, ուր եւ կբնակին մինչեւ ցայժմ։

Հռովմայեցիք եւ Յունաց կայսերք քանի մը անդամ ուզեցին նուածել Բուլղարները, բայց չկրցան անոնց քաջութեանը յաղթել: Կոստանդիին Գ կայսրը յաղթուեցաւ անոնցմէ 678-ին, եւ նոցա դրած ծանը պայմանները յանձն առնելով՝ հաշտութիւն ըրաւ հետերնին. պայմաններուն մէկն ալ այս էր որ տարեկան տուրք մը վճարէ անոնց: Յուստինիանոս Բ կայսրը ետեւէ եղաւ որ այն նախատալից դաշնադրութիւնը աւրէ, եւ 687-ին յարձակեցաւ Բուլղարաց վրայ. բայց յաղթուեցաւ, եւ ստիպուեցաւ առաջին դաշնաքը նորէն հաստատելու: Հարիւրաւոր տարիներով երկարեցաւ Յիայն մեր ժամանակական համարի չները ձեռքերէն եկած աղէկութիւնը կընեն նոցա, եւ մարգարիտական հիւրընկալութեամբ կօգնեն: Միայն մեր ժողովուրդը

տերազմը, մինչեւ որ Վասիլ Գ կայսրը Բուլղարիան ալ կայսերութեան գաւառներէն մէկը գարձուց 1019-ին. եւ այնուհետեւ Բուլղարները Յունաց հպատակ մնացին մինչեւ Խաչակ Անգեղոսին օրերը, 1186-ին, ու նորէն ապստամբեցան: Վրան շատ չանցաւ, Մաճառաց Ստեփանոս Դ թագաւորը յաղթեց Բուլղարաց, եւ ստիպեց զնոսա որ զինքը ձանչնան իրենց թագաւորը: Նորա յաղորդները իրենք զիրենք անուանեցին «Թագաւոր Մաճառաց եւ Բուլղարաց», մինչեւ որ այս տիտղոսն ալ Մաճառառանի թագաւորութեանը հետ մէկեղ Աւատրիոյ կայսերաց անցաւ։

Բուլղարները արեւելեան կայսերաց օգնութեամբը կրցան գարձեալ Մաճառաց լուծը թօթվել, եւ մինչեւ Ագրիանուպոլիս (Էտիրնէ) քաղաքին տիրել 1369-ին: Սուլդան Մուրաս յարձակեցաւ նոցա երկիրը, եւ սուլդան Պայէկիս բոլըրովին տիրեց Բուլղարիոյ 1396-ին. անկէց իւլեր Բուլղարները օսմաննեան հպատակ մնացին մինչեւ այս տարի՝ յորում սկսան հաղարներով ենիւ տեղերէն ու գաւիրիմ, եւ Խրիմու մօտ երկիրները բնակիլ:

Միայն Թէոդոսիա ելնուղներան թիւը եօթը հաղարի չտի եղաւ. եւ կըսեն թէ գարնան մինչեւ քառասուն կամ յիսուն հաղար հոգի կայ գալու: Տէրութիւնը ատոնք ձրի կիոխադրէ Տաճկաստանէն Խրիմ, եւ մինչեւ որ տեղաւորութիւն՝ օրը մարդ գլուխ 10 քոփեկ կուտայ. բայց որովհետեւ աշնան ցըրտերը սաստկանալու վրայ են, Թէոդոսիայ բնակի չները ձեռքերէն եկած աղէկութիւնը կընեն նոցա, եւ մարգարիտական հիւրընկալութեամբ կօգնեն: Միայն մեր ժողովուրդը

*